

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 252/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. G. L., bytom K., a M. Č., rod. D., bytom K., zastúpených advokátom JUDr. R. K., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 298/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. G. L. a M. Č. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. októbra 2005 doručená sťažnosť MUDr. G. L., bytom K., a M. Č., rod. D., bytom K., (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. R. K., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 298/99.

Sťažovatelia svojou sťažnosťou namietajú porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov okresným súdom, ku ktorému došlo opätovne napriek príkazu ústavného súdu obsiahnutého v jeho rozhodnutí vo veci konať (ústavný súd rozhodnutím sp. zn. IV. ÚS 239/04 zo 6. októbra 2004 rozhodol o porušení označeného práva sťažovateľov okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 298/99, rozhodol aj o finančnom zadosťučinení pre sťažovateľov a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov).

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uvádzajú, že v konaní, v ktorom ide o určenie vlastníctva, sa dosiaľ právoplatne nerozhodlo po viac ako šiestich rokoch od začatia konania a po rozhodnutí ústavného súdu okresný súd opäť vo veci nekonal. Právny zástupca sťažovateľov požiadal predsedu okresného súdu 1. marca 2005 o zjednanie nápravy a počas celej doby nečinnosti okresného súdu urgoval nariadenie pojednávania. Predseda okresného súdu 18. marca 2005 sťažovateľom oznámil, že je určený deň pojednávania na 16. máj 2005, avšak listom z 1. marca 2005 im oznámil, že predpokladaný termín pojednávania bude v rozmedzí obdobia máj 2005 až december 2006, čo podľa sťažovateľov evidentne vedie k záveru, že uvedené oznámenie predsedu okresného súdu predstavuje len realizovanie jeho zákonných povinností bez snahy veci meritórne riešiť a vyriešiť. Sťažovatelia podali sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu 20. septembra 2005; predseda okresného súdu potvrdil existenciu prietáhov v konaní, no k žiadnej náprave opäť nedošlo. Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Ústavný súd prikazuje porušovateľovi, aby v konaní sp. zn.: 24 C 298/99 bezodkladne konal.

Sťažovateľom priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške po 100.000,- Sk pre každého sťažovateľa, ktoré je porušovateľ povinný vyplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.

Porušovateľ je povinný nahradiť sťažovateľom trovy tohoto konania do troch dní od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Ústavný súd pri posúdení sťažnosti zobral do úvahy dobu, ktorá uplynula od rozhodnutia ústavného súdu, ako aj to, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na 16. máj 2005 (zo sťažnosti sťažovateľov nevyplývalo, že sa toto pojednávanie neuskutočnilo). Napriek tomu, že ústavný súd prihliadol aj na „pružne“ určený ďalší termín pojednávania,

dospel k záveru, že doba, ktorá uplynula od rozhodnutia ústavného súdu z októbra 2004, nesignalizuje možnosť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť zbytočné prietahy v tomto konaní a porušenie základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľom bola poskytnutá ochrana ich základného práva nálezom sp. zn. IV. ÚS 239/04 zo 6. októbra 2004, čo považuje ústavný súd v súčasnosti za dostatočné. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Bolo už potom bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2005